

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.586 van 28 juni 1996
in de zaken A. 68.230/X-6330
68.338/X-6423.**

In zake : Greet VERCRUYSSSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. DECALUWE en C. VEREECKE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Dam 71

tegen :

de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorzie-
ning,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en
W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 25 maart 1996 namens Greet VERCRUYSSSE werd ingediend door haar raadsman D. VAN HEUVEN, advocaat te Kortrijk, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 februari 1996 van de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening waarbij verzoekster, bij wijze van tuchtmaatregel, naar de hoofddirectie wordt overplaatst;

Gezien het verzoekschrift dat op 1 april 1996 namens Greet VERCRUYSSSE werd ingediend door haar raadsman D. VAN HEUVEN, advocaat te Kortrijk, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 februari 1996 van de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening waarbij verzoekster, bij wijze van tuchtmaatregel, naar de hoofddirectie wordt overplaatst;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 9 mei en 12 juni 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is adjunct-secretaris bij de directie West-Vlaanderen te Kortrijk.

1.2. Op 17 maart 1995 wordt verzoekster, op voorstel van gewestelijk directeur Roger POTTILIUS, bestraft met een blaam "naar aanleiding van de onregelmatigheden die werden vastgesteld, meer bepaald het niet tijdig uitschrijven van uitgaande briefwisseling".

1.3. Tijdens de maanden september-oktober 1995 wordt verzoekster door gewestelijk directeur Roger POTTILIUS enkele malen ondervraagd over het feit dat zij aan adjunct-secretaris Carine CARTON van de dienst boekhouding een kopie van een restaurantfactuur op naam van de gewestelijk directeur zou hebben gevraagd en in haar bureaustapleer een kopie van dergelijke factuur werd aangetroffen. Bij die ondervraging geeft verzoekster toe dat zij een tweetal jaren geleden een kopie van een restaurantfactuur heeft gevraagd, maar zij ontkent recent om een dergelijke kopie te hebben verzocht. Wat de in haar bureaustapleer aangetroffen kopie betreft, stelt zij dat dit stuk er daags voordien, tijdens haar verlof, kon worden ingelegd. Zij vraagt zich af of het niet zou kunnen "dat de aangehaalde feiten perfect kaderen in een georganiseerde hetze jegens (haar) persoon door een bepaalde dienstchef".

1.4. Op 20 november 1995 stelt gewestelijk directeur Roger POTTILIUS voor om aan verzoekster de tuchtmaatregel "terugzetting in graad", meer bepaald de toekenning van een lagere salarisschaal binnen dezelfde graad, op te leggen.

1.5. Op 18 december 1995 wordt verzoekster door de directieraad gehoord. Op 20 december 1995 dient zij een schriftelijk verweer in.

1.6. Op 22 december 1995 beslist de directieraad om aan verzoekster als tuchtstraf de "verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de hoofddirectie" op te leggen.

1.7. Op 4 januari 1996 stelt verzoekster tegen de beslissing van de directieraad beroep in bij de raad van beroep.

1.8. Op 30 januari 1996 wordt verzoekster door de raad van beroep gehoord. De raad van beroep beslist "de door de Directieraad op 22/12/1995 uitgesproken tuchtstraf, namelijk de verplaatsing bij tuchtmaatregel naar de Hoofddirectie, gunstig te adviseren".

1.9. Op 16 februari 1996 beslist de raad van bestuur dat verzoekster bij tuchtmaatregel naar de hoofddirectie wordt overgeplaatst. Deze beslissing wordt haar bij brief van 20 februari 1996 ter kennis gebracht.

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat de verzoekschriften respectievelijk ingediend op 25 maart 1996 en 1 april 1996 inhoudelijk identiek zijn; dat het derhalve passend is de zaken samen te voegen;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster als middel de schending aanvoert van artikel IX 33 van het personeelsstatuut, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel; dat zij stelt, onder meer, dat de verwerende partij niet op haar verweer is ingegaan :

- "- noch wat betreft de onderliggende problemen die zij ondervindt met de heer ACKOU,
- noch met de betrekking tot de tegenstrijdigheden in de verklaring van mevrouw CARTON,
- noch met betrekking tot de aanwezigheid van een restaurantfactuur dd. 20.2.1995 in de ladenkast van verzoekster 7 maanden na datum,
- noch met betrekking tot de opmerking van verzoekster dat zij met dergelijke factuur niets kan aanvangen,
- noch met betrekking tot de opmerking van verzoekster dat de voorgestelde tuchtsanctie alleszins buiten elke verhouding staat met de vermeende inbreuk";

dat zij hieraan toevoegt dat de motivering van het bestreden besluit niet steunt op feiten die met voldoende duidelijkheid uit het tuchtdossier naar voor komen, dat haar verklaringen omtrent een kopie die zij twee jaar voordien heeft opgevraagd, uiteraard vallen buiten de termijn van zes maanden waarop de tuchtvoordring betrekking mag hebben, dat de verwijzing naar eerdere tuchtsancties strijdig is met het beginsel "non bis in idem" en dat de bestreden beslissing kennelijk in strijd is met het redelijkheidsbeginsel aangezien de opgelegde tuchtsanctie buiten elke verhouding staat met het ten laste gelegde feit, namelijk het in bezit hebben van een kopie van een restaurantfactuur die dateert van

7 maanden voordien, zonder dat er ooit gebruik of misbruik werd van gemaakt;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de tuchtstraf werd opgelegd omwille van het feit dat verzoekster zich herhaaldelijk niet heeft gehouden aan de haar toegewezen taken en haar prestaties ondermaats waren, dat de aangetroffen restaurantfactuur de zoveelste illustratie is van het feit dat verzoekster zich inlaat met allerlei bezigheden die niets met haar werk te maken hadden, dat bij het bepalen van de strafmaat rekening werd gehouden met relevante vermeldingen in haar persoonlijk dossier, zoals het uitstel van haar definitieve benoeming in 1990 en de haar opgelegde blaam begin 1995, dat de overplaatsing in de gegeven omstandigheden de meest aangewezen tuchtmaatregel was nu verzoekster voor de raad van beroep verklaard heeft dat zij bereid was vrijwillig haar mutatie naar een andere directie aan te vragen, dat het in aanmerking nemen van vroegere tuchtstraffen om een volgende tuchtstraf te verzwaren niet in strijd is met het beginsel "non bis in idem", dat zij in het kader van een procedure voor de Raad van State niet moet bewijzen dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals in het bestreden besluit is aangenomen, maar enkel dat op grond van de stukken van het dossier in redelijkheid kan worden aangenomen dat verzoekster zich aan de ten laste gelegde feiten schuldig heeft gemaakt;

3.1.3.1. Overwegende dat, om te voldoen aan de voormelde wet van 29 juli 1991, de beslissing waarbij een tuchtstraf wordt opgelegd de concrete feiten moet vermelden die, als feitelijke grondslag, de opgelegde tuchtstraf verantwoorden; dat het de Raad van State toekomt na te gaan of de tuchtoverheid naar recht en redelijkheid tot haar voorstelling van de feiten is gekomen, aangezien een tuchtstraf die op onbestaande of

niet voldoende bewezen feiten gegrond is, in rechte niet verantwoord is;

3.1.3.2. Overwegende dat luidens de motivering van de bestreden beslissing verzoekster ten laste wordt gelegd dat "op 14.9.1995 in haar persoonlijke kast een kopie van een restaurantfactuur van 20.2.1995 werd aangetroffen"; dat verzoekster heeft verklaard "nooit in het bezit te zijn geweest van een kopie van een restaurantfactuur en tot op heden niet te weten hoe deze kopie in haar persoonlijke kast is terechtgekomen"; dat verzoekster wel toegeeft dat zij twee jaar geleden een kopie van een restaurantfactuur heeft gevraagd; dat adjunct-secretaris Carine CARTON op 26 oktober 1995 verklaard heeft dat verzoekster een tweetal maanden voordien een kopie van een restaurantfactuur heeft gevraagd, maar dat zij geen kopie van een restaurantfactuur aan verzoekster heeft afgegeven; dat verzoekster de mogelijkheid geopperd heeft dat de kopie van de restaurantfactuur tijdens haar afwezigheid in haar bureaustofkast werd gelegd; dat zij zulks in verband brengt met een hetze tegen haar vanwege dienstchef ACKOU met wie zij een verbroken relatie had; dat verzoekster verklaart dat zij door deze laatste persoon wordt lastig gevallen, dat zij tot tweemaal toe het slachtoffer was van slagen en verwondingen, dat zij door hem thuis wordt opgebeld en gevolgd wordt tot op honderd meter van haar woning;

3.1.3.3. Overwegende dat verzoekster verweer gedurende de gehele tuchtprocedure nooit ernstig werd onderzocht; dat de gewestelijk directeur de door verzoekster gemelde feiten omschrijft als een "privéaangelegenheid", meer zelfs precies dienstchef ACKOU betreft bij het tegen verzoekster gevoerde tuchtonderzoek; dat de directieraad het verweer van verzoekster als "ongeloofwaardig" bestempelt en "dit element in dit dossier trouwens minder belangrijk (vindt) omdat het voorstel van tuchtmaatregel van de heer ir. Roger POTTILIUS niet

in eerste instantie steunt op het al of niet vragen of nemen van een kopie van facturen, maar wel op het bij herhaling in gebreke blijven van mevrouw Greet VERCRUYSSSE ten aanzien van de haar opgedragen taken"; dat de feiten die dit "bij herhaling in gebreke blijven" aantonen niet worden vermeld; dat de voorzitter van de raad van beroep meent dat de door verzoekster gemelde problemen "niets met de in deze tuchtprocedure ten laste gelegde feiten te maken hebben"; dat derhalve, bij gebrek aan enig ernstig onderzoek naar de feiten die verzoekster in haar verdediging aanvoert, het haar ten laste gelegde niet als behoorlijk bewezen kan worden beschouwd; dat verzoeksters middel ernstig is;

3.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent, onder meer als volgt omschrijft :

"Het hoeft geen betoog dat een tuchtsanctie steeds een vernederende ervaring is voor een ambtenaar en bovendien de verdere carrièremogelijkheden van verzoekster, behoudens tijdige schorsing, onherroepelijk benadelt (vgl. R.v.St. VANDENDAELE, nr. 47.942, 5.7.1994)
...";

3.2.2. Overwegende dat het inderdaad plausibel is dat de vernedering die verzoekster momenteel ondergaat, niet goed te maken is door de morele genoegdoening die het eventueel later tussen te komen annulatiearrest haar zal bezorgen; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat ook aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 68.230/X-6330 en 68.338/X-6423 worden gevoegd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 februari 1996 van de raad van bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening waarbij Greet VERCRUYSSSE, bij wijze van tuchtmaatregel, naar de hoofddirectie wordt overplaatst.

Artikel 3.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni 1900
zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr. M. VRINTS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH. D. VERBIEST, staatsraad,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.